

“La gent hauria d’afiliar-se i militar”

Xavier Corominas, fotografiat amb el que és la seva principal passió: l'activisme per la bicicleta MANEL LLADÓ.

Va ser militant de Bandera Roja, va ser alcalde de Salt pel PSC, és un acèrrim defensor de l'ús de la bicicleta i ara es presenta per Guanyem Girona. Als 72 anys, Xavier Corominas continua actiu en política i compromís social.

Torna a la política després d'haver-ho deixat, fa 20 anys, quan era a l'oposició de Salt? Sí, vaig deixar de ser alcalde, i vaig estar a l'Ajuntament com a oposició. Però no hi sé estar, a l'oposició. Em frustraven algunes actituds. Pensa que jo tenia uns socis de govern que la nit de les eleccions van canviar de bàndol. I després va començar a passar allò que no hauria de passar en política municipal. Quan entra un nou govern, ho tallen tot com si fos una cisalla i tots els projectes i l'experiència acumulada s'acaben. No es pot fer, això, hi ha un treball humà i tècnic que cal aprofitar. Davant d'això, i d'altres coses, vaig deixar de ser portaveu i vaig començar a buscar feina. Ha aconseguit desconnectar la mirada d'alcalde quan observa les ciutats? No es desconnecta mai. Vaig estar vint anys a l'Ajuntament, entre regidor i alcalde. La tens sempre i a tot

arreu. L'he tingut aquí i en ciutats de Colòmbia. És impossible treure-se-la, no pots, per l'experiència que tens i perquè saps el que costa fer les coses. Aquesta feina és molt semblant a tot arreu. I més si hi ets per fer gestió i no per escalar llocs polítics. I ara es presenta per Girona? Ha arribat aquesta possibilitat que em convenç, perquè tinc molta afinitat amb aquest estil i aquesta manera de fer feina. I perquè crec que puc aportar molt en àrees com la de mobilitat sostenible i per a una millor qualitat de vida per a la gent de més de 60 anys, que ara mateix és la franja d'edat més nombrosa a Girona. Crec també que cal iniciativa en el camp de la col·laboració entre ajuntaments. Col·laboració de quin tipus? El que fins fa poc era l'alcalde de Vilablareix, David Mascort, va dir en una ocasió que no havia vist en tot un mandat l'alcaldesa de Girona, Marta Madrenas. I Madrenas solia dir que volia ser “generosa” amb els municipis de l'àrea. No es tracta ni d'una cosa ni de l'altra. Cal fer polítiques conjuntes en temes de mobilitat sobretot, però també en àmbits com ara la solidaritat cultural. Per exemple, si els Marrecs de Salt ja són forts, no cal que surti una altra colla castellera a Girona. I així en altres camps. I n'hi hauria molts més, de temes en què col·laborar, com ara atendre la gent nouvinguda. Hi continua faltant un concepte d'àrea metropolitana. La vida política municipal l'atrau perquè és més propera al ciutadà? La vida política municipal té moltes emocions, però també hi ha una part pràctica que no es pot defugir. Si a una veïna de Sant Eugènia, davant de casa seva, li han cremat contenidors i cotxes, s'ha d'arreglar. Mani qui mani. Has d'intentar trobar solucions, tot i que no hi ha mai una vareta màgica. La relació amb el ciutadà hi ha de ser. És una de les diferències que he vist respecte a l'època a Salt. Ara els alcaldes tenen més poder, però ha disminuït la relació entre l'alcalde i els veïns. Jo sempre he pensat que cal compromís personal; per això em vaig afiliar a la CUP i aposto per la militància activa. La gent hauria d'afiliar-se als partits i militar. Jo hi crec, en aquest compromís. Creu que cal més mobilització política per part dels ciutadans? Política i social. Està tornant. Però són les generacions més grans. Encara falta que els joves s'hi acabin d'enganxar i que connectin amb els grans, perquè a vegades sembla que els que tenim experiència l'hàgim de lligar en una bossa i llençar-la. A vegades, et venen amb alguna idea i els has de dir que ja fa temps que està inventada! Què vol aportar, com a veterà? Soc el més gran de la candidatura. Crec que és essencial que s'escolti la gent gran i que s'hi compti. Les persones de més de 60 anys són molt actives, però no connecten amb el dia a dia de la societat. Viuran molt més del que

tothom es pensava. Falta que pensin que podrien aportar alguna cosa. Fer d'avis actius ja és una gran aportació, però hi ha altres feines que es podrien fer. Com ha viscut aquests anys del procés? Ha estat una de les revoltes més importants de la història recent de Catalunya, però encara em pregunto per quina raó no hi ha tot el govern a l'exili. I una altra cosa: no es pot entrar dòcilment a la presó. A mi em va detenir la brigada políticocial i allà em van posar les manilles. Tothom hauria d'haver estat a l'exili i fer-se buscar. Hauríem d'haver tingut un govern autonòmic i un altre a l'exili amb una declaració d'independència no suspesa. I tampoc ha estat una revolució. No hi havia totes les eines per arribar al final. I ara ho hem vist més clarament. Creu que cal continuar o és moment de reorganitzar-se? Cal continuar empenyent; si no empenys, t'aniran trepitjant el terreny. Estic a favor d'organitzar-nos i, sobretot, de militar. Hi ha molts fronts per cobrir. Jo ara estic preocupat per la llengua. Hauria de ser una de les columnes vertebrals. Si es perd la cultura, estem fotuts.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 22-01-2023, Pàgina 10

-El Punt Avui. Nacional 22-01-2023, Pàgina 10

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/2244807-la-gent-hauria-d-afiliar-se-i-militar.html>